

مالک ساندویچی «فری کثیف» درگذشت

فریدون مهربانی مالک ساندویچی فریدون و معروف به «فری کثیف» درگذشت. ساندویچی فریدون در محله نیلوفر، خیابان عشقیار تهران یکی از برندهای معروف ساندویچ‌های پرجم و ارزان پایتخت است. او ساندویچ فریدون را در دهه ۵۰ تاسیس کرده بود.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی، به نقل از عصر ایران، گفته شده فریدون مهربانی که ۸۰ ساله بود، از بیماری قلبی رنج می‌برد. آخر شب پنجشنبه ۱۶ بهمن خبر درگذشت فری کثیف منتشر شد. می‌گویند او مغازه فردی به نام فریدون صالحی را اداره می‌کرد.

روزنامه شرق پیش از این در گزارشی از ساندویچی فریدون نوشته بود:

صاحب ساندویچی فریدون در خیابان عشقیار، سال ۱۳۱۹ در محله شاپور متولد شده است. دوست ندارد درباره جزییات زندگی اش حرف بزند و آن تک و توک جمله هایی را که از دهانش پریده دوست ندارد چاپ کنیم. من هم به او قول دادم. می گوید: «سال ۷۱ که حدود نظارت صنفی را برداشتند کار ما رونق گرفت. قبل از آن باید ظهرها بعد از ساعت ۲ می بستیم و می رفتیم خانه و بعد از ظهر از ۵/۶ به بعد باز می کردیم تا ۹ شب. وقتی این قانون را برداشتند و اطراف ما چند تا ساندویچی دیگر هم باز شد افتادیم تو رقابت و به خاطر اینکه رقابت سالم داشتیم آمدیم بالا. رمزش فقط همین است، صداقت داشتن در کار، دروغ نگفتن به مشتری، طمع نداشتن و جنس خوب دست مردم دادن. شما ببین من الان ۴۰ سال است اینجا را باز کرده ام اما با قصاب و

«اول که فیله مرغ زدم بقیه ساندویچی ها فکر می کردند ماهی است. باورشان نمی شد فیله مرغ سرخ شده است. رویال استیک هم خودم درست کردم. ژامبون و پنیر را می گذارم روی استیک که هر جوانی حتی ورزشکار ها را هم سیر می کند.»

بیشتر مشتریان این ساندویچی همراه غذایشان یک ظرف سیب زمینی سرخ کرده هم سفارش می دهند. در واقع سس مخصوص فریدون باعث شهرت این سیب زمینی سرخ کرده است. بهزاد پسرش می گوید: «پدرم ساعت ۸ صبح

بلند می شود و می رود قصابی گوشت ها را تحویل می گیرد. یک نفر را هم گذاشته آنجا که در غیاب خودش نظارت کند گوشت استیک حتی یک خال چربی نداشته باشد. بعد می رود سراغ خرید کاهو و گوجه و... ساعت ۵/۱۰ به بعد می آید اینجا می نشیند مشغول درست کردن سس می شود. نمی دانم چطور به شما بگویم مثل اینکه دارد عبادت می کند چنان با آرامش و دقت این کار را انجام می دهد که نگو. در واقع با کارش عشق می کند. خیلی لذت می برد از اینکه دستپختش را مردم دوست دارند.»

از آقا فریدون می پرسم: «راز این سس را به من می گوئید؟» می گوید: «مگر دیوانه ام. اگر بگویم که دیگر هیچی باقی نمی ماند.» بعد اضافه می کند: «تازه این سس اصلی من نیست. اگر من سس اصلی ساندویچ و سس تند مخصوصم را درست کنم اینقدر اینجا ازدحام می شود که دیگر نمی توان فضا را کنترل کرد. همین جوری بین چقدر ماشین اینجا می ایستد و خیابان شلوغ می شود. اگر آن سس اصلی را درست کنم دیگر واویلا. تازه الان با روغن مایع سس درست می کنم. قدیم ها با روغن زیتون درست می کردم.»

پسرش تعریف می کرد که رویال استیک و فیله مرغ غذاهای ابداعی پدرش هستند که قبل از او هیچ کس در ایران نمی شناخته. خودش می گوید: «اول که فیله مرغ زدم بقیه ساندویچی ها فکر می کردند ماهی است. باورشان نمی شد فیله مرغ سرخ شده است. رویال استیک هم خودم درست کردم. ژامبون و پنیر را می گذارم روی استیک که هر جوانی حتی ورزشکار ها را هم سیر می کند.»

می پرسم: «آقا فریدون هیچ وقت به فکر نیفتادی اینجا را توسعه بدهی؟»

می گوید: «کفتر آنجایی تیر می خورد که همان جا دون خورده. ما هم همین جا بزرگ شدیم و پا گرفتیم. با این مشتری ها بالا آمدیم و حاضر نیستیم اینجا را عوض کنیم.»

می پرسم: «شعبه دیگری ندارید؟»

«نه. فقط همین جاییم. به ما گفتند در آلمان و دوی به اسم شما شعبه زده اند اما مال ما نیست. ما این اسم را ثبت هم کرده ایم. یک بار هم گفتند در اصفهان و کرمان شعبه زده اند که ما پیگیری کردیم، جمع کردند.»

«آقا فریدون، شما در خانه هم غذا درست می کنید؟»

«به هیچ وجه. دست به سیاه و سفید نمی زنم.»

«خودتان چه غذایی را بیشتر دوست دارید؟»

«والله ما با آبگوشت بزرگ شدیم. آبگوشت را هم از همه غذاها بیشتر دوست داریم. اما اینجا تو ساندویچی همبرگر و استیک هم زیاد می خورم.»

«شما گفتید ناراحتی قلبی دارید و همین بعد از ظهری دکتر بودید. دکترها شما را از خوردن این ساندویچ ها منع نمی کنند؟»

«چرا. همه آنها می گویند نباید بخوری برایت ضرر دارد اما دیشب همبرگر خوردم!»

«از این غذا خانه هم می برید؟»

– «بله. هفته ای دو شب.»

«شب ها همیشه خودتان پای دخیل می ایستید؟»

«بله. تا الان که ۴۰ ساله خودم پای کارم ایستاده ام. اگر خدا عمری بدهد تا زنده باشم باز هم خودم می ایستم.»

«یعنی سفری، تعطیلاتی...»

«هیچی. هیچ وقت سفر نمی روم. پنجشنبه جمعه ها اینجا غلغله است.»

همه زندگی و عشق من این ساندویچی است و همیشه پای کارم هستم. اگر
پای کارت نباشی کارت رونق نمی گیرد. این هم یکی از رمزهاست.»